

Maksuteade

Eesti, veebruar 2020

AS PricewaterhouseCoopers maksuosakond aitab klientidel leida toimivaid maksusäästlikke äri lahendusi ning ennetada maksuriske.

Parima tulemuse saavutamisele aitavad kaasa maksunõustajate erialane spetsialiseerumine, pikaajaline kogemus Eesti turul ning hea ligipääs rahvusvahelisele oskusteabele. Täiendavat informatsiooni saab alltoodud kontaktandmete kaudu.

Võta meiega ühendust:

Hannes Lentsius

E-mail: hannes.lentsius@pwc.com

AS PricewaterhouseCoopers Maksuosakond
Pärnu mnt 15, 10141 Tallinn

Tel: 614 1800, e-mail: ee_info@pwc.com

www.pwc.ee

Tulumaks

Renditööjõu kasutamise seadusemuudatused: algne etapp

Eelmise aasta suvel tuli Rahandusministeerium välja eelnõuga, millega kavandati muuhulgas muuta TMS-i § 29 ja 40, et reguleerida välismaiste renditöötajate (mitteresidentide) Eestis töötamisest teenitud palgatulu ja sellega võrdsustatud tulu maksustamist ja tulumaksu kinnipidamiskohustust. Muudatus oli kavandatud jõustuma 1. jaanuaril 2020.

Eelnõu kohaselt pandi Eesti kasutajaettevõtte vastutama tulumaksuvõla eest solidaarselt mitteresidendiga olukorras, kus mitteresident, kes on andnud oma töötajad rendile Eesti kasutajaettevõttele, ei täida tulumaksu kinnipidamise kohustust Eestis töötamise eest makstavalt tasult.

Muudatus oleks loonud Eestile aluse renditöötajana Eestis töötava mitteresidendi töötasu ja sellega võrdsustatud tasu maksustamiseks alates päevast, mil renditöötaja Eestis tööle asus.

See algatus siiski seaduseks ei saanud.

Renditööjõu kasutamise seadusemuudatused: uus etapp

Nüüd on Vabariigi Valitsus heaks kiitnud 7. veebruaril välismaalaste seaduse, tulumaksuseaduse ja maksukorralduse seaduse muutmise seaduse muudatused, mis tähendab seda, et minnakse uuele ringile sama teemaga, kuid pisut muudetud kujul.

Eelnõu on kiireloomuline, kuna MTA andmetel on lühiajalise töötamise registreeringu alusel Eestis töötavate välismaalaste pealt eelduslik maksukahju pidevalt suurenenud, olles 2019. a III kvartali seisuga hinnanguliselt juba ca 16,5 miljonit eurot.

Seaduses kavandatud tulumaksu- ja maksukorralduse seaduse muudatused jõustuksid 1. oktoobril 2020, välismaalaste seaduse muudatused aga 31. märtsil.

TMS § 29 ja 40 muudatused

TMS § 29 lg 1 sätestab praegu küll maksuobjektina tulu, mida näiteks mitteresidendist renditöötaja saab Eestis töötamisest (ka lühiajaliselt), kuid maksustamisõiguse tekkimiseks jääb sellest ikkagi puudu, sest töötasu maksab välja mitte kasutajaettevõtte Eestis, vaid tööjõurendiettevõtte, mis asub välismaal (näiteks Poolas).

Selleks, et maksustamisõigus tekiks, ei ole oluline edaspidi mitte see, kes on töötasu väljamaksja staatuses, vaid see, kes majanduslikus mõttes kannab Eestis töötamisega seonduvalt tööjõukulu. Kuna Eesti kasutajaettevõtte maksab renditöötaja tööjõukulu kinni läbi teenustasu arve, siis on põhjendatud, et just kasutajaettevõtet on võimalik käsitleda tööandjana, sealhulgas näidismaksulepingu (OECD) artikli 15 lg 2 tähenduses.

Seega, kui mitteresidendist füüsiline isik täidab oma tööülesandeid Eestis renditööna kasutajaettevõtte juures, kes on kas

- a) Eesti resident (näiteks äriühing),
- b) Eesti riigi- või kohaliku omavalitsuse üksuse asutus või
- c) mitteresident, kes tegutseb Eestis tööandjana või püsiva tegevuskoha kaudu,

siis lisatud uue sätte (TMS § 29 lg 1³) alusel tekib Eestil õigus makstada sellisest töötamisest saadud tulu alates esimesest päevast.

Selleks, et lihtsustada mitteresidendist renditöötajatel tulumaksukohustuse täitmist, pannakse mitteresidendist tööjõurendiettevõtetele kohustus kinni pidada Eestis töö tegemise eest makstavalt töötasult tulumaks (TMS § 40 lg 3²).

Kasutajaettevõtte ei hakka vastutama solidaarselt mitteresidendiga tulumaksu kinnipidamiskohustuse täitmise eest, kuid kasutajaettevõttele pannakse kontrollikohustus ja selle täitmist võib tagada sunnirahaga ning täitmata jätmist karistatakse rahaträhviga kuni 32 000 EUR suuruses summas (kui kohustust ei täida juriidiline isik).

Lisaks täiendatakse maksukorralduse seadust, et sundida mitteresidendist renditööjõu vahendajad registreerima end enne Eestis tegevuse alustamist Maksu- ja Tolliametis.

VD ja VDP aruanne on muutunud alates 1.01.2020

Alates 1. jaanuarist 2020 on muutunud ühendusesisese käibe (vorm VD) aruanne ja ühendusesisese käibe muutmise aruanne (vorm VDP) ja selle täitmise kord seoses nõudmiseni (lao)varude maksustamise korra lihtsustamisega.

Eesti käibemaksukohustuslasest tarnija peab VD aruandes deklareerima alljärgnevat:

a) nõudmiseni varu **toimetamisel** Eestist teise liikmesriiki kajastatakse tarne saaja käibemaksukohustuslasena registreerimise number (veerg 6, NB veergu 2 ja ka veergu 3 ei täideta);

b) nõudmiseni varu teises liikmesriigis **võõrandamisel** täidetakse veerg 2 (ostja käibemaksukohustuslasena registreerimise number) ja veerg 3 (kaupade maksustatav väärtus).

VDP aruandes peab veergudes 7-9 deklareerima vastava toimingu tunnusega (kokku on 4 toimingut) teatud olukordi - näiteks kui nõudmiseni varu algne soetaja on muutunud või nõudmiseni varu toimetatakse Eestisse tagasi.

Nõudmiseni (lao)varude maksustamise lihtsustus

VD ja VDP aruannete muudatustega seondult juhime tähelepanu, et alates 1.01.2020 on käibemaksuseaduses sätestatud nõudmiseni varu mõiste (§ 2 lg 3¹) ja erisätted (§ 7 ja 8 muudatused). Nende sätete sisuks on, et varude toimetamist lähtekohariigist (näiteks Eesti) sihtkohariigis (EL, näiteks Soome) asuvasse lattu eelnevalt teadaolevale kliendile ei võrdsustata enam ühendusesisese käibega, mistõttu ühendusesisene nullmääraga käive ja ühendusesisene maksustatav soetamine toimub alles siis, kui klient võtab kauba laost välja.

Teisisõnu, mitte kauba lähetamine pole enam oluline, vaid laost kauba väljavõtmine.

Kui klient ei ole võtnud kaupa laost välja 12 kuu jooksul pärast lähetamist, siis tekib tarnijal sihtliikmesriigis soetamine, v.a. teatud erandjuhtudel (müümata laovarud on näiteks saadetud tagasi lähteliikmesriiki). Tarnijal ei tohi olla sihtkohaliikmesriigis püsivat

tegevuskohta käibemaksudirektiivi mõttes, ostja isik peab olema müüjale ette teada ja ostjale peab olema omistatud käibemaksunumber juba lähetamisel. Kui kõik tingimused on täidetud, langeb ära vajadus registreerida müüja käibemaksukohustuslasena igas liikmesriigis, kuhu ta oma nõudmiseni kaubavaru paigutab.

Käibemaksukomitee on 15. mail 2019 avalikustatud töödokumendis¹ hinnanud tüüpolukordi, millal nõudmiseni laovarud loovad tarnijale lao asukohariigis püsiva tegevuskoha ja millal mitte (kui püsiv tegevuskoht tekib, siis ei ole võimalik erikorda kohaldada).

Nõudmiseni (lao)varude register

Maksuhaldurid hakkavad kaupade liikumise üle kontrolli teostama nõudmiseni laovarude registri kaudu, mida peavad hakkama pidama nii kaupade tarnijad kui ka tarne saajad. Rahandusministri määruses nr 40 on sätestatud andmete koosseis, mida on vaja Eesti käibemaksukohustuslasest tarnijal ja/või kauba saajal vaja registreerida ja talletada „igapäevasesse käibemaksuarvestusse“².

Tähelepanu: käesolev „Maksuteade“ sisaldab ainult üldistatud tasemel lühikokkuvõtet muudatustest õigusaktides ning seda ei saa kasutada nõuandena konkreetsetes olukorras käitumiseks. Igasugune nõuanne peab lähtuma maksumaksja konkreetsest faktilisest olukorrast ja õigusakti täistekstist. AS PricewaterhouseCoopers ei vastuta ühegi tagajärje eest, mis tekib seoses käesoleva informatsiooni kasutamisega.
©2020 AS PricewaterhouseCoopers.
Kõik autoriõigused kaitstud.
„PricewaterhouseCoopers“ viitab Eesti seaduste alusel asutatud ja tegutsevatele äriühingutele AS PricewaterhouseCoopers või kontekstist lähtuvalt teistele PricewaterhouseCoopers International Limited rahvusvahelise võrgustiku liikmetele, kellest igaüks on eraldiseisev ja sõltumatu juriidiline isik.

¹ Working paper No 968.

² RM määrus nr 40 „Maksukohustuslase igapäevase arvestuse kord“, <https://www.riigiteataja.ee/akt/120122019025>